

hinanden, altsaa med Hensyn til, hvorvidt et vist Princip er fraveget eller fastholdt, er her to mod en for, at Princippet om, at Staten skal bekoste hele Uddybningen, er fastholdt, nemlig gennem de to Love, Loven af 1898 og Loven af 1922, og kun i eet Tilfælde, ved en Bevilling paa Finansloven, er man gaaet udenfor denne Regel. Jeg har imidlertid ikke trods den højtærede Ministers Afvisning opgivet Haabet om at faa Sagen om Limfjordens Uddybning, ikke blot Hovedløbet, men ogsaa Løbene ind til Havnene, gennemført i Aar og gennemført paa Statens Bekostning. De Medlemmer af Rigsdagen, der er valgt i Limfjordsegnene, vilde nu, synes jeg, svigte de Interesser, de er sat til at varetage, paa samme Maade som Isefjordsrepræsentanterne i 1916—17 svigtede de Interesser, de var sat til at varetage, hvis de nu ikke holdt den højtærede Minister for offentlige Arbejder fast paa, at Princippet af 1898 er gaaet igen i 1922 og altsaa maa fastholdes for Limfjordens Vedkommende paa samme Maade, som sket er for Haderslev, Aabenraa og Sønderborg Havne. Og jeg synes navnlig, at Limfjordsegnenes Rigsdagsmænd ikke kan komme udenom Sagen nu, da deres Opmærksomhed er blevet henledt paa den — saa faar forøvrigt de Mænd, der i 1916—17 i Rigsdagen repræsenterede Isefjordsegnene, klare Sagen med deres Vælgere, som de kan. Jeg skal, ligesom første Gang jeg havde Ordet angaaende denne Sag, her fra Talerstolen henstille til samlige Limfjordsegnenes Rigsdagsmænd at staa de Interesser bi, hvis Varetagelse er overdraget dem af de Vælgere, fra hvem de har modtaget et Mandat, thi et saadant Mandat har jo ikke blot en politisk Interesse, det har ogsaa en saglig, det venter man i hvert Fald fra Vælgernes Side og efter min Mening ikke med Urette.

Men idet jeg nu kortelig, tvungen af Omstændighederne, har omtalt Haderslev, Aabenraa og Sønderborg Havne, skal jeg ogsaa komme ind paa andre Spørgsmaal ved rørende disse Havne. Under første Behandling her i Tinget om Støtte til Uddybningen af Havnene i Haderslev, Aabenraa og Sønderborg, bad det ærede Medlem Hr. P. Andersen fra Svendborg den højtærede Minister for offentlige Arbejder have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der benyttedes dansk Arbejdskraft og dansk Materiale ved disse Arbejder. Den højtærede Minister svarede ordret saaledes: „Det skal blive taget til Efterretning, saaledes at der bliver anvendt dansk Arbejde i den Udstrækning, som det maa anses for økonomisk forsvarligt.“ Jeg spørger derfor

den højtærede Minister, om han nu mener, at dette Løfte, han gav om Anvendelse af dansk Arbejde i den Udstrækning o. s. v., ogsaa er blevet holdt. Jeg har nemlig den Opfattelse, at det ikke er blevet holdt. Det er muligt, at Ministeren ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt tilstrækkelig derpaa, men saa faar jeg henlede Ministerens Opmærksomhed derpaa. Allerede for godt et Par Maaneder siden skrev Formanden for Maskinistforeningen, N. P. Jensen, i et københavnsk Dagblad ordret følgende, som jeg haaber, den højtærede Formand giver mig Tilladelse til at citere: „Jeg kommer lige fra Sønderjylland, hvor jeg ved Selvsyn har konstateret, at Saaby & Lerche, der har Uddybningsarbejdet i Haderslev, hovedsagelig benytter tysk Arbejdskraft . . . Selv har Firmaet anbragt en Uddybningsmaskine og en Slæbedamper i Fjorden, men desuden findes der 4 tyske Udgravningsmaskiner og 4 Slæbedampere, som Saaby & Lerche har faaet gennem et Firma i Mannheim.“ Formanden for Maskinistforeningen skriver yderligere: „Ved Graasten foregaar der et andet Arbejde, der udføres af et Firma i København . . ., hvis Indehaver er Hollænder. Han har ved det Arbejde, der udføres af den danske Stat, en Slæbebaad, som han lader sejle under hollandsk Flag, thi derved undgaar han de danske Love om Certifikat og kan benytte ukvalificeret Arbejdskraft“. I „Berlingske Tidende“ for den 29. August indrømmer Medlem af Firmaet „Saaby & Lerche“, Baron O. Lerche, at „det er rigtigt, at der anvendes tysk Arbejdskraft“, og siger: „naar man lejer en Gravemaskine med tilhørende Pramme, forlanger Udlaanerne, at en Del af Besætningerne følger med, bl. a. for at paase, at Materialet ikke lider Overlast“. Altsaa kun „bl. a.“. Han paastaar dog, at der beskæftiges dobbelt saa mange danske Arbejdere som tyske, og at der kun anvendes een tysk Maskine med Pramme og Slæbebaad. „Dagblad for Industri og Haandværk“ omtaler ogsaa Sagen og siger: „Selv om det er et dansk Firma, der har faaet Arbejdet, er det dog forkasteligt at anvende udenlandsk Materiel og udenlandsk Arbejdskraft i Tider, hvor der er saa mange ledige Hænder herhjemme“. Overfor det Gensvar, som Medlem af Firmaet Saaby & Lerche, Baron O. Lerche, saaledes forsøgte i „Berlingske Tidende“ for 29. August, dokumenterer Formanden for Maskinistforeningen, at der i Haderslev — og han har i Forvejen sagt, han har erfaret det ved Selvsyn — benyttes af tysk Materiel og tysk Arbejdskraft Gravemaskine Nr. 10